

GERONIMOHORSPELEN

Een script in samenwerking met Herman en Marc Van Cauwenberghe.

TITEL: SPRONG IN HET HEELAL.VI.

ONDERTITEL: Landing op de Maan.

PERSONEN: Verteller
Jeff Morgan
Steve Mitchell
Dokter Mathews
Jimmy Barnet
Contrôle

(AANHEF ALS BIJ VORIGE DELEN, DUS: SNEL AAN-
ZWELLENDEN DONDER.....ENZ.)

VERTELLER: Luisteraars, dit is het zesde deel van "Sprong
in het Heelal". In de voorgaande delen hoorde
U, hoe de raketbouwer Steve Mitchell met ge-
zagvoerder Jeff Morgan, radiotelefonist Jimmy
Barnet en de ruimtemedicus Dokter Mathews, per
atoomraket gestart zijn voor een reis naar de
Maan. Behalve enkele ruimte-avonturen waren de
voornaamste en tevens onaangenaamste ervaringen
van de reizigers, dat de radio-verbinding met
de aarde tijdelijk werd verbroken door een on-
aardse muziek en dat Morgan en Mitchell plot-
seling hooglopende ruzie kregen. Mitchell sug-
gereerde dat Barnet tengevolge van de ongewone
omstandigheden, waaronder de reis werd gemaakt,
geestelijk in de war moet zijn geweest.

JEFF: (LUID) Luister eens, Mitch, als Jimmy zegt,

- 2 -

JEFF: dat hij ongewone geluiden heeft gehoord, dan
vervolg.

hééft hij ze gehoord.

MITCHELL: (LUID) Zo? En waarom hebben jij of ik ze dan
niet gehoord? Al onze radio's werken op de-
zelfde golflengte; als er dus iets te horen
was, had tenminste één van ons beiden het ge-
hoord. Ik zeg je: Jimmy meent alleen, dat hij

iets gehoord heeft.

JEFF: Neen, Mitch, zo mag je het niet opvatten!
Vergeet niet, dat hier van alles mogelijk is.
Misschien bestaan hier golven, waar we niets
van weten, omdat ze op aarde niet kunnen wor-
den ontvangen.

MITCHELL: Och, kom!

JEFF: Zal ik je eens zeggen, wat jou mankeert, Mitch?
Jij gelooft alleen maar, wat je wetenschappe-
lijk bewijzen kunt. Maar daarmee kom je er
niet.

DOKTER: (NADERBIJ KOMEND, SPREEKT ZACHT) Kom, houden
jullie nu eindelijk eens op. Jimmy heeft het
al moeilijk genoeg zonder dat jullie hier op
schreeuwerige toon staan uit te maken of hij
al dan niet van de kook is!

JEFF: Gelijk heb je, dokter. (ZACHTJES) Maar wat
denk jij ervan?

DOKTER: Ik weet het niet. Jeff. Aanvankelijk dacht ik,
dat Mitch gelijk had. Laten we zeggen: een
lichte geestelijke stoornis. Zo iets zou hier
helemaal niet vreemd zijn. Maar Jimmy is daar
mijns inziens niet de man naar, daarenboven
hebben we immers allen dat geluid even gehoord
voordat de verbinding met de aarde weer tot
stand kwam.

- 3 -

JEFF: Ja, dat is waar; het leek wel muziek.

MITCHELL: Och wat, storing!

DOKTER: Neen, Mitch, dat was geen storing. Daarvoor
was het te regelmatig, te melodisch.

JEFF: Dacht je dan, dat het uitgezonden werd?

DOKTER: Ja, waarom niet?

MITCHELL: Maar, dokter.....Je denkt dus, dat er ergens
anders een zender is, op mars bijvoorbeeld,
of op Venus? Dat er dus leven zou zijn op an-
dere planeten? En dat ze daar niet alleen be-
kend zijn met de radio, maar zelfs zo vrien-
delijk, dat ze op onze golflengte uitzenden?

JEFF: Dat zou niet onmogelijk zijn.

MITCHELL: Hoor hem! Misschien wil je nog beweren, dat
die muziek van de maan kwam!

JEFF: Ja, waarom niet?

MITCHELL: Och, man, er is immers geen leven op de maan.

JEFF: Hoe weet je dat? Ben je er ooit geweest?

MITCHELL: Maar in 's Hemelsnaam, Jeff, wat bezielt jou
nu? De eerste de beste, die iets van sterre-
kunde weet, kan je toch bewijzen dat op de

maan geen leven mogelijk is. Geen water, geen dampkring...

JEFF: Zo, is er dan één sterrekundige, die je kan vertellen, wat zich aan de andere kant van de maan bevindt? Kun je dat bewijzen? In alle geval kun je zeker niet die vreemde geschiedenis met de radio verklaren; eerst een hele tijd geen verbinding, dan die vreemde geluiden en direct daarna weer het contact met de aarde.

MITCHELL: Je wil dus zeggen, dat er leven zou zijn, dat er beschaving zou zijn op andere planeten - op de maan zelfs?

DOKTER: Dat is een mogelijkheid, die je niet mag uitschakelen, Mitch!

- 4 -

MITCHELL: Ik schakel ze uit! Net zolang, totdat ik het met mijn eigen ogen zie! Maar intussen zitten we met Jimmy. Wat moeten we met hem aanvangen? Ik ben er sterk voor, hem te verbieden, de raket nog te verlaten, zelfs op de maan.

JEFF: Wat zeg je, Mitch? Zou je hem na deze hele reis het recht willen ontzeggen, de maan te betreden?

MITCHELL: Ja! Zolang we tenminste niet de volledige zekerheid hebben, dat die scène van daar straks zich niet zal herhalen. Stel je voor! Hij kon wel eens menen, maanmannetjes te zien!

JEFF: Je bent onredelijk, Mitch, werkelijk onredelijk!

MITCHELL: Ik wil er alleen maar zeker van zijn, dat niets onze plannen in de war stuurt.

DOKTER: Iets anders schijnt bij jou niet mee te tellen, is 't niet Mitch?

MITCHELL: Ja, zo is het!

JEFF: Het spijt me, Mitch, maar Jimmy, zal gewoon meedoen, zoals wij. Wat zo even gebeurd is, maakt voor mij geen verschil,

MITCHELL: Nou, vooruit dan maar. Ik heb hier toch niets meer te zeggen. Als ik nog langer naar jullie luister, ga ik denken, dat jullie ze allemaal zien vliegen. Ik hoop maar, dat het nooit zo ver komt, dat ik moet zeggen: "Ik heb jullie gewaarschuwd".

DOKTER: (IN ZICH ZELF) Me dunkt, dat het toch maar beter is, af en toe aantekeningen te maken van onze bevindingen. Laat eens kijken: Vandaag is het 22 October 1965. Het is nu drie aardse dagen en zeven uren geleden, dat wij

JEFF: Dat geeft niet, blijf bij je werk!
JIMMY: Plus één - twee - drie - vier - vijf - zes.
JEFF: Klaar dokter?
DOKTER: Ja!
JEFF: Gyroscop af!
DOKTER: Af!
(FLUITTOON NEEMT AF, EVEN ZACHT GEBROM; DAAR-
NA HOUDT GELUID HELEMAAL OP)
JIMMY: Zeven - acht.
MITCHELL: We draaien te ver door!
JEFF: Tegenkracht! Dokter, gyroscop twee.
DOKTER: Ingeschakeld,
(GYROSCOOP GELUIDEN ALS BOVEN)
JIMMY: Negen - tien - elf.
JEFF: De stabilisator, Mitch!
MITCHELL: Ja, ingeschakeld,
JIMMY: We lopen terug: tien / half - tien.
JEFF: Gyro twee af!
(GYROSCOOP-GELUID STOPT)
JIMMY: Koers constant!
JEFF: Prachtig! Laat de stabilisator nog even aan-
staan, voor alle zekerheid.
JIMMY: We blijven precies op koers.
JEFF: Zet maar af, Mitch. De zaak is in orde.
MITCHELL: Zo, dat is klaar. Makkelijker dan ik dacht.

- 7 -

JIMMY: Ik vind het toch maar een raar idee, zo met
de voeten het eerst naar de maan te reizen.
Niet, dat het veel verschil uitmaakt, maar
de gedachte alleen....
JEFF: Wat wil je anders? Zou je liever op je hoofd
landen?
JIMMY: Neen, dank je wel!
JEFF: Mitch, wil jij even van Jimmy overnemen? Let
op het periscoop-scherm. Zodra je enige afwij-
king meent te bespeuren, geef dan een gil.
MITCHELL: Best.
JEFF: Jimmy, roep de aarde. Zeg, dat wij onze draai-
manoeuvre volbracht hebben en nu naar de maan
toe vallen.
MITCHELL: Hoever nog, Jeff?
JEFF: Tweeduizend kilometer.
MITCHELL: Dan naderen we.
JEFF: En of! Onze reis loopt ten einde. Wij moeten
ons klaar maken voor de landing. Allen in de
kooien en snoert jullie goed vast! In orde?
ALLEN: Ja - O.K.!
JEFF: Mitch, stabilisator!

MITCHELL: Stabilisator aan!
JEFF: Jimmy, de koers!
JIMMY: Precies loodrecht boven het landingsterrein.
JEFF: Dokter, onze hoogte?
DOKTER: 1500 kilometer,
JEFF: Nog even vallen. Gaat zo gemakkelijk mogelijk
liggen. Zodra we de motor aanzetten, gaat de
zwaartekracht weer werken. Gelukkig veel min-
der krachtig dan op de aarde. Maar laat de
schok jullie niet verrassen! Mitch, klaar voor
de schokbrekers? Ik hoop, dat ze het zullen
houden!

- 8 -

MITCHELL: Natuurlijk houden ze het! Klaar!
JEFF: Uit dan maar!
(ZACHT METAALACHTIG GELUID - DUURT MAAR KORT)
MITCHELL: Schokbrekers uit!
JEFF: En nu de motor, Opgepast!
(ONAARDSE MUZIEK)
JIMMY: O, wat is dat?
JEFF: Wat, Jimmy!
JIMMY: Ik.....(AARZELEND) Neen, er is niets. De op-
winding...let er maar niet op, Jeff.
JEFF: Jimmy, blijf kalm! Nu mannen, contact!
(LOSBARSTING ATOOMMOTOR; GELUID NIET AL TE
STERK. BLIJFT VOORTDUREN, TOTDAT MOTOR WORDT
AFGEZET)

Zie volgend blad!

- 9 -

JIMMY: (JAMMEREND) Jeff, Jeff !
JEFF: Jimmy, houdt, het scherm in het oog, in God's
naam !
DOKTER: 800 Kilometer, 750 - 700 - 650 - 600.....
(ONAARDSE MUZIEK STERFT WEG).

DOKTER: Twee kilometer..
MITCHELL: We zijn er bijna.
JEFF: Ja. Ik zet de motor nu af. Stabilisator Mitch.
MITCHELL: Ja.
(MOTORGELUID HOUDT OP).
JEFF: Allen O.K.?
DOKTER:
MITCHELL: Ja !
JIMMY: (ZWAKJES) Ja.

JEFF: Stabilisator af. Past op !
(ZWAK. ZUIGEND GELUID).

JEFF: Mijne heren.....de maan !

MITCHELL: (JUICHEND) Hoera ! Zeg, Jimmy, dokter, hebben jullie het gehoord ? We zijn geland op de maan !

JIMMY:

DOKTER: (APATISCH) Ik heb het gehoord.

MITCHELL: (OPGEWONDEN) Maar zegt jullie dat dan niets ? Jullie doen, alsof zo juist je doodvonnis werd uitgesproken !

DOKTER: Dat zou wel eens het geval kunnen zijn.

MITCHELL: (VERBAASD) Maar dokter.....En jij, Jimmy, heb jij die muziek soms weer gehoord ?

JIMMY: (WANHOPIG) Laat me toch met rust ! Waarom jaag je mij toch altijd op ?

DOKTER: Laat hem met rust, Mitch !

MITCHELL: O, dus jij kiest ook al zijn partij; heb jij die muziek soms ook gehoord ?

DOKTER: Ik geloof het wel.

- 10 -

JEFF: Wat ? Jij ook al, dokter ?

DOKTER: Ik kan het niet verklaren, Jeff. Maar juist toen je de motor aanzette, overviel me een heel vreemd gevoel...een soort voorgevoel. Ik kan niet zeggen, dat ik iets hoorde, maar er was toch iets.....

MITCHELL: Zo...dus je voelde iets ! Begin jij nu ook al met die onzin ?

DOKTER: Het is geen onzin, Mitch. Er is iets.....

JEFF: Kom, laten we dat voorlopig uit onze hoofden zetten, mannen. Er is werk aan de winkel. Vooruit, uit de kooien en dan gaan we aan de slag.

JIMMY: Moeten we onze magnetische laarzen aantrekken.

JEFF: Nee, Jimmy, nergens voor nodig voordat we op de terugreis zijn. Zo zet nu maar de periscoop aan, dan kunnen we eens kijken hoe het er buiten uitziet.

JIMMY: Periscoop aan. Ik zie niets ! Het lijkt wel nacht.

JEFF: Laat hem eens ronddraaien, een hele cirkel. (LICHT GEZOEM).

JIMMY: 180 graden. Het wordt wat lichter.

MITCHELL: Ja, maar nog geen beeld. Wat is dat nou ?

JEFF: (LACHEND) Natuurlijk, het stof !

DOKTER: Stof ?

MITCHELL: Ach ja. Het hele oppervlak van de maan is

toch met een laag stof bedekt, vulkanisch, meteorietengruis of zo iets. Dat hebben we voor de landing, met onze motor opgejaagd. Het zal nog wel even, duren, voordat het weer is neergeslagen. Ik maakte me werkelijk al on-

- 11 -

MITCHELL: gerust; ik dacht, dat de periscoop het ook
(vervolg).
al had afgelegd, zoals de radio onderweg.

JEFF: Weet je wat, Jimmy ? Begin maar eens met
contact te zoeken met de aarde en geef mij
dan de radio over.

JIMMY: Hallo, aarde ! Raket Luna roept Controle.
Antwoord als 't U blijft. Over.

CONTROLE: (GEFILTERD) Hallo Luna, hier de aarde, con-
trole. Wij luisteren. Over.

JIMMY: Hier Jeff, ik heb ze.

JEFF: Hallo, hallo, contrôle ! Dit is Jeff Morgan.
U kunt de wereld laten weten dat Luna ge-
land is. Wij zijn vijf minuten geleden in
de Regenboogbaai aangekomen.

CONTROLE: (GEFILTERD) Ze weten het al, Jeff. Ze heb-
ben je aankondiging gehoord. Alle grote zen-
ders zijn ingeschakeld. Londen, Sidney, Parijs,
Berlijn, New York, de hele wereld hangt aan
je lippen !

JIMMY: Verdraaid, Jeff ! Dan mag je wel op je woor-
den letten !

CONTROLE: (GEFILTERD) En, hoe was de landing ? En de
reis ?

JEFF: Best. De landing is glad verlopen. De reis
ook, alleen wat bekrompen met de ruimte.

CONTROLE: (GEFILTERD, VROLIJK) Zo, wij dachten dat jul-
lie anders de ruimte hadden ! En, wat valt
er te zien op de maan ?

JEFF: Voorlopig nog niets. Wij hebben bij de lan-
ding te veel stof opgejaagd, We gaan aan-
stonds naar buiten en sturen zo spoedig mo-
gelijk nader bericht.

CONTROLE: (GEFILTERD) Geen andere moeilijkheden gehad

- 12 -

CONTROLE: onderweg dan die meteoriet-inslag ? Niets
(vervolg).
onverwachts ?

JEFF: (AARZELEND) Neen.....

CONTROLE: (GEFILTERD) Wat klinkt dat aarzelend !

JEFF: Dat komt, omdat het televisiescherm juist
begint op te klaren. Wij gaan nu terstond

naar buiten. Ik zal zorgen dat onze individuele radio's aangesloten blijven op de zender hier, dan horen jullie ons samen praten. Nu moet ik gaan.....

CONTROLE: (GEFILTERD) Dames en Heren ! U hoorde de stem van Jeff Morgan, gezagvoerder van het eerste ruimte vaartuig, dat op de maan is geland. Zij gaan thans voor het eerst voet zetten op de maan. Wat zullen zij er vinden ? Blijft aan Uw toestel en U kunt het zelf horen.

JEFF: Jimmy, jij blijft hier. Open de luchtsluis en sluit ze weer zodra wij er in zijn.

(VOETSTAPPEN OP IJZEREN LADDER).

(ZUIGEND GELUID VAN DE LUCHTSLUIS).

JEFF: (GEFILTERD) Zitten de helmen vast ?

MITCHELL: (GEFILTERD) Ja.

DOKTER:

JEFF: (GEFILTERD) Pomp de sluis maar leeg, Jimmy. en dan de buitendeur open.

(GETIK VAN LUCHTPOMP).

JEFF: (GEFILTERD) De deur gaat open. Binnen enkele seconden staan wij op de maan.....Ja, wij zijn er ! Lieve hemel !

CONTROLE: (GEFILTERD) Wat is er Jeff ? Anders dan je verwachtte ?

JEFF: (GEFILTERD). DEZE HELE SCÈNE VERDER GEFILTERD)

- 13 -

JEFF: Neen, dat niet. Maar ik kan haast niet ge-
(vervolg).

loven dat wij er werkelijk zijn, alles ziet grijs en zwart; geen boom, geen grassprietje alleen maar rotsen, kraters, spleten en hoge, heel hoge bergen. De lucht is zwart als inkt.....de zon hangt als een blinkende bol in die zwarte lucht.....Het is hier zo kaal en leeg, dat je het je met geen mogelijkheid kunt voorstellen. Wij voelen ons zo licht, dat wij bijna zweven. De stoflaag komt tot aan onze enkels...maar daaronder zitten scherpe punten en spleten....wij moeten uiterst voorzichtig onze voeten neerzetten

CONTROLE: (GEFILTERD) Kunt U de aarde zien ?

JEFF: (GEFILTERD) Ja...een grote schijf in de lucht wel twaalf keer zo groot als de maan, gezien van de aarde. De helft is verlicht, de andere helft donker.

CONTROLE: (GEFILTERD) Kunt U de zeeën en het vasteland onderscheiden ?

JEFF: Ja, wij zien Afrika en Europa, althans voor-

zover ze niet achter de wolken liggen. Over heel Noordwest Europa hangt een wolkendek... blinkend wit. Wij zien blauwe zeeën, groene en bruine landstreken en gele woestijnen. Wat is de aarde een mooie, kleurrijke planeet !!...We gaan nu de vlag hijsen, de Britse vlag, terwijl ik sprak, heeft Dokter Mathews reeds de vlaggestok geplant, Mr Mitchell ontvouwt thans de vlag. Wel, daar gaat ze ! Jammer, dat er hier geen wind is, zodat ze slap blijft hangen !

CONTROLE: (GEFILTERD) Wat spijtig, dat wij dit niet

- 14 -

CONTROLE: (vervolg) per televisie kunnen uitzenden. Maar dat komt misschien later nog wel (SNEL) Hier ontvangt U de reactie op Uw bericht: (LUID GEJUICH, KLOKKEN GELUI, SIRENES, SCHOTEN).

CONTROLE: (GEFILTERD) Hoort U het Luna ?

JEFF: (GEFILTERD, AANGEDAAN) Ja....maar nu moeten wij weer aan het werk, onze instrumenten en camera's uitladen en dan zoveel mogelijk opnamen maken. Daarna gaan wij de omgeving verkennen. Wij hebben heel, heel veel te doen. Gegroet aarde !

CONTROLE: (GEFILTERD) Wij begrijpen het....maar er zijn hier inmiddels hele stapels radiotelegrammen voor U binnengekomen. Van alle uithoeken van de aarde. Kunnen wij die doorgeven ?

JEFF: (GEFILTERD) Ja, straks....Jimmy blijft aan de radio, terwijl wij de omgeving gaan verkennen. Over.

CONTROLE: (GEFILTERD) Goed, dank U ! Over.

MITCHELL: Hé, hé. Eindelijk wat frisse lucht ! Je zult er toch eens moeten over denken, dokter, of je onze lichaamsuitwaseming in die costuums niet op de een of andere manier kunt opvangen de transpiratie staat me tot aan de enkels !

DOKTER: Daar zal ik nu niet veel aan kunnen doen, Mitch. Zodra we terug thuis zijn, zal ik het nader bestuderen,

MITCHELL: Nu, ga jij dan maar in de folterkamer. Ik blijf hier en zal je uitlaten. Jeff en Jimmy waachten op je een paar honderd passen ten

- 15 -

MITCHELL: Noorden van de grote krater. (ZUIGEND GELUID VAN LUCHTSLUIS, VOETSTAPPEN OP IJZEREN LADDER).
(DEZE HELE SCÈNE GEFILTERD TOT AAN HET SLOT).

JIMMY: Daar komt de dokter.

DOKTER: En wat gaan we nu doen Jeff ?

JEFF: We zullen eerst een paar opnamen van de krater maken. Daarna zullen we proberen of we er in kunnen afdalen om te zien, waaruit de bodem bestaat. Neem jij het gereedschap, Jimmy, ik draag de camera, dokter. jij het meetgerei.

DOKTER: Best. (VROLIJK) Op aarde zouden wel drie mannen nodig zijn om het te dragen.

JEFF: En nu naar de krater mannen. We zullen er wel een paar uur werk hebben en dan is het tijd voor het middagmaal, (ONAARDSE MUZIEK).

JIMMY: Hei, wacht eens even ?

JEFF: Wat is er, Jimmy ?

JIMMY: Daar....daar heb je die muziek weer !

JEFF: Kalm Jimmy...goede Hemel !.....Stil eens even...Ik weet niet...het was zo iets, ja, hoe zal ik zeggen ? (ONAARDSE MUZIEK HOUDT OP).

JIMMY: Het is weer opgehouden. Heb je het ook gehoord, dokter ? Net als de laatste keer.....alleen niet zo luid.... O, ik word er ziek van.

DOKTER: Ja, Jimmy, Ik heb het ook gehoord.....O, Jeff. Kijk eens in de krater, vlug !

JEFF: Wat is er, dokter ?

DOKTER: Heb je het niet gezien ? Daar bewoog iets.

- 16 -

JEFF: Bewoog daar iets, ? Niet mogelijk ! Heb jij iets gezien, Jimmy ?

JIMMY: Ik ? Neen, Maar ik lette ook niet op de krater.

DOKTER: Wat het was, weet ik niet, alleen even een flits, maar ik ben er zeker van, dat het bewoog.

JEFF: Op de maan kan niets vanzelf bewegen..... Ik ga kijken !

JIMMY: Zouden we niet samen gaan ?

JEFF: Neen, wachten jullie beiden hier. Als alles in orde is, roep ik jullie wel, dan kunnen jullie komen.

MITCHELL: Hallo ! Wat is er aan de hand ?

DOKTER: Ik wou, dat we het wisten, Mitch. Wij hebben nu alle drie die muziek gehoord. Jij niet ?

MITCHELL: Neen ! Maar ben je er zeker van, dat jij ze
gehoord hebt ?

DOKTER: (BOOS) Natuurlijk ! En direct daarop meende
ik, dat ik iets in de krater zag bewegen.

MITCHELL: Nonsens !

DOKTER: Ik verzeker je, dat ik het zag, Mitch. Jeff
is nu naar beneden gegaan.....

JIMMY: (ANGSTIG). O, dokter !

DOKTER: Wat is er ?

JIMMY: Waar is Jeff, gebleven ?

DOKTER: Jeff ?

JIMMY: Ja, nog geen twee seconden geleden stond hij
op de rand van de krater en nu is hij weg !

DOKTER: Hij moet er in gevallen zijn. Hè ! Jeff, Jeff !
Waar ben je ? Hoor je me Jeff !

JIMMY: Geen antwoord. Vlug erheen !

DOKTER: Als hem maar niets overkomen is ! Vlug, Jim-

- 17 -

DOKTER: my, vlug; als zijn ruimtecostuum bescha-
(vervolg). digd is, zien wij hem niet levend terug !
(KORTE PAUZE).

DOKTER: (BUITEN ADEM) Zie je hem ? Hij moet ergens
op de bodem liggen.....

JIMMY: (ANGSTIG) Nee, geen spoor van hem ! De kra-
ter is leeg !

Hilversum, 15 Juni 1955.
Gezamenlijke Typekamer.